

TẬP THƠ

CHƯA ĐẶT TÊN

Donate

TỰA

Tình yêu làm nên thi sỹ nhưng không có định nghĩa tình yêu – nào những ánh mắt, những nụ cười, những xao xuyến, những say mê, những tình tứ, và còn nhiều nữa. Tập thơ đồng nghĩa với tình yêu và thế nên chưa được đặt tên.

Cảm ơn đã đọc tập thơ

<http://chuadatten.locnguyen.net>

Nguyễn Phước Lộc

2009 - 2010

MỤC LỤC

1. CÔ TÍCH TRÁI TIM
2. YÊU NHAU
3. BÀI CA DOANH NHÂN I
4. NGÔI CA
5. NGU NGƠ RAO BÁN
6. HOA RƠI ĐƯỜNG ẤY
7. ANH KHÔNG ĐẾN
8. LỤC BÁT MẤY LẦN THƯƠNG
9. MỞ CỬA A TỶ
10. CHÙM HOA ĐÀ LẠT
11. ĐÀ LẠT KÝ I
12. KHÔNG ĐỀ 2
13. KHÔNG LỜI
14. TRĂM MỘT
15. CẦU VÒNG
16. BÀI THƠ NĂM CŨ
17. ĐIỀU BÔNG HỒ SỰ
18. CÔN SƠN
19. CHẴNG ĐÀU KHÔNG ĐUÔI
20. KHÔNG THẺ ĐẶT TÊN
21. GỢI TÌNH I
22. CẦU THỜ MẮC LỆO
23. SÀI GÒN MUÔN NỂO CÀ PHÊ
24. DỊCH LẠI NĂM XƯA
25. THUỞ HOANG SỞ I

26. NGÀN NĂM
27. TỨ TUYỆT TÌNH TANG
28. HÚP CANH
29. VÔ NGHĨA 2
30. MÀU TÍM
31. BẦY CHỪ BẦY ĐẶT NGHE MƯA LẠI BUỒN
32. BẦY NỐT
33. KHÔNG ĐỀ 3
34. RU ANH
35. THẤY CHÀNG CƯỜI TRÊN LÁ MUỐT LINH LUNG
36. TRẢ
37. LẠC
38. MÙA THU NHỎ XÍU
39. HAI KHÓA CẠNH
40. KHÔNG THÍCH KHI NÀNG HỎI TÊN
41. SIÊU TƯỢNG
42. ĐOÀN KHÚC TÌNH YÊU
43. HOA SEN
44. NGÃ LÒNG
45. ĐỘC ĐỎ
46. MỘT CHÙM THƠ
47. KHÔNG THỂ VIẾT TIẾP
48. CHẾT CHÌM
49. HUYỀN TRẦN OI!
50. BẢO VỆ MÔI TRƯỜNG

◊

CỔ TÍCH TRÁI TIM

Thả khung điều ước mơ
Trời xanh không trắng lấm
Vườn vọn bước hu hơ
Ngôi trường xa lăm lăm

Nhà xiêu vách nghiêng vẹo
Bọc lấy trái tim thơ
Gió lửa gai ghim nhói
Gỡ ra lại cắm vào

Em cúi đầu nhìn sao
Sao le lói nhộn nhào
Bà tiên trong cổ tích
Phút chốc thành hanh hao

Đời thường bao nhiêu chuyện

Cổ tích có gì đâu
Bàn tay đôi bắc nhịp
Đất trời rộng đón đưa

Hoa gương như ảo ảnh
Tiền bạc mới là tâm ⁽¹⁾
Vạn lời trôi nước tuột
Cái xoa chẳng thể lằm

Bàn tay đôi vòng lại
Đất trời che chở em
Em thênh thang cười vội
Té vui vũng nước chuối.

-

(1) “Khi mê tiền chỉ là tiền. Ngộ ra mới biết trong tiền có tâm” - Thơ Nguyễn Bảo Sinh.

◊◊◊◊

YÊU NHAU

Yêu nhau lúc ấy trắng tròn
Đến nay trắng khuyết vẫn còn yêu nhau
Cặp thương rỏ rá vào nhau
Bề ngang cái cọng cỏ nhau vẫn xanh
Pháo giăng bốn mặt lũy thành
Bắn cho tan xác cái thành lũy kia.

Lật trang cuốn tập vở bìa
Vẽ rồng vẽ rắn lia chia câu thề
Ngoằn ngoèo cọng bún bùa mê
Cuối cùng khoái nhất - hê hê em cười

Thế rồi xuôi ngược ngược xuôi
Chờ em lắt léo bụi nhùi sau lưng
Sẵn sàng bốc lửa tung bùng
Đốt anh cháy hết chẳng nhưn nhị gì

Cổ truyền cú đá song phi
Quần em chó táp, chân thì khỏi chê
Đạp anh lăn lóc tê tê
Từ vực thăm đến bờ mê góc giường.

◊◊◊◊

BÀI CA DOANH NHÂN I

Doanh nhân đi mãi xàng xê

Đến cùng lại thấy ngõ về quê ta
Hôm nay tiền bạc tiêu pha
Ngày xưa nước mắt nhạt nhòa hai trăm.

Khôn ngoan lẫn với lỗ lăm
Bề bàng hạt gạo đã cầm rồi buông
Người ghét bỏ, người lại thương
Chung quy cũng bởi lẽ thường... thế thôi.

Có người quy nạp kết bồi
Doanh thương xấu lắm, nhìn thôi chớ sờ
Nhưng mà đến trận Ô-Rô ⁽¹⁾
Ti-vi xinh đẹp ai người bán cho?

Dồn hàng vào một cái kho
Bán cho thiên hạ cái no buổi chiều
Đề đêm sổ sách đèn khêu
Chữ con nhảy múa như trêu tức người:
“Coi chừng sông lở như chơi
Bể dâu mấy cuộc nhà trôi cao tầng”
Quyết tâm trong cái cân phân
Đó là dũng khí trong phần đấn đo.

Tôi ngồi trên một bến đò
Nhìn xa chỉ thấy thuyền lo vẫy vùng
Nỗi riêng ấy cũng niềm chung
Công thương mong sánh bước cùng sĩ nông
Sa-pa nắng đẹp chiều phong
Tung tăng cái mộng trời hồng phương nam.

...

Học làm mấy cậu doanh nhân
Bóc mình tôi bán cái phần tiên thiên
Lá thông nhật lấy làm tiền
Tôi mua hết nỗi muộn phiền của em.

-

(1) Giải bóng đá châu Âu (Europe).

oo◇oo

NGỢI CA

Giọng hát của em đượm mùi cơm nguội
Mùi muối than ám mê muối chiều vàng
Run hồ hởi, cây ru tình vầy vầy
Lẳng lơ dài khéo hạnh góc hoang đàng

Em thướt tha xuân hoa mùa bóng bầy
Tổ nữ còn mít ngọt mật bay bay
Bướm dập dờn em vờn cười khây khẩy
Hắt mái đầu, nửa ngạo nửa không hay

Bàn tay nhỏ mỡ màng mà mịn mịn
Ngón dài dài đo khoảng nhớ đêm thâu
Cong một vòng Cổ Loa thành lạc lối
Anh dứt đầu đừng gọi sáng đầu đầu.

◊◊◊◊

NGU NGƠ RAO BÁN

Trời ngu ngơ đông không có bao giờ
Người chết đâu mà lấm láp khăn xô
Nắng hú dài cong vai choàng thiếu phụ
Môi vẫn hồng má vẫn đỏ đó thôi.

Ngu ngơ rao bán người lạc giọng
Lạc lè đường đỏ nắng lơ mơ
Thiếu nữ xì-tin ⁽¹⁾ cười nhàn nhạt
Chỉ có à ơi mới dám mua.

-

(1) Xì-tin (tử lông): vừa trẻ trung vừa dễ thương.

◊◊◊◊

HOA RƠI ĐƯỜNG ẤY

Nhánh cây giờ lại hoa rơi
Trên đường tím ngắt cái lời của hoa
Mặt đường tái mặt kêu ca
Nhưng thôi nín lặng cho hoa trút niêm.

◊◊◊◊

ANH KHÔNG ĐẾN

Anh không đến
Vì thời gian là khoảng cách vô cùng
Giữa muôn trùng vực sâu hoang tiếng gọi
Thả giọng cười
Rơi
Rơi
Rơi

Hai mươi chín vạn năm sau
Có chiếc lá úa hoài trăm hoa dậm
Tìm giọng cười thuở ấy
Đề màu xanh dần chuyển thể sang vàng
Mà không hay.

Anh không đến
Gặp nhau rồi hương sẽ bay đi
Và trái tim không còn nín lặng
Lời huyền thuyên chim chích sau hè
Vạn ngữ thành hư.

Hồng nhận bắc phương
Cá quẫy nam giang
Bọt trào mây giăng vô tông vô tích
Con gái trôi ngang
Chao bóng người mê hoặc lưới ngư câu. ⁽¹⁾

-

(1) “Cầu này em đã tới. Nơi em đứng nghiêng mình. Chiều nay anh buông lưới. Để vớt một bóng hình” - Thơ Pierre-René Favre - Hoàng Nguyên Chương có dịch.

◊◊◊◊

LỤC BÁT MẤY LẦN THƯƠNG

Tôi không biết mình làm thơ lục bát năm mấy tuổi
Mà hôm nay từng chữ
Cứ xoắn xít vào nhau câu dài câu ngắn
Cặp cặp chen đôi
Bút một câu sẽ thành chông gọng
Phím vùn bằng phẳng lặng mặt Tiền giang ⁽¹⁾
Mi môi hôn, Pha nửa phách chẳng rời nhau.

Lục bát truyền nhân bàn tay chưa đếm hết
Bước từng người
Xa dần – cành gãy tiếng khô khan.

Câu vui gió hút trên ngàn
Câu buồn trước mắt ngọn ngang đời thường
Lục bát ơi! mấy lần thương
Tôi chẳng biết mình thương... được mấy lần
Tâm nhìn lướt chỉ kéo băng
Giai nhân lục bát vẫy khăn rướm nhìn.

Tôi thường viết đôi câu bảy, bảy
Vặn lòng mình
Ngắt, thêm đôi đầu sáu tám biến hóa theo

Lỡ bồi thôi mà thành ngang trái
Lại chuyển ngọt ngào điệu hát ru em
Ngày ca dao kéo kết.

Hai sợi tóc mai ngắn dài
Trường thương và đoản kích
Mũi nhọn oặt mình cây bút điểm tình thi
Hay đâm xoạt tờ giấy
Gạn dần ra những cái đáng là tâm
Thoảng dư hương lần đường ngang nét dọc
Cố tìm đọc những thứ của tro than.

Tôi không biết lục bát khởi từ đâu
Tiềm thức ăn sâu trong bàn tay nứt nẻ
Của người mẹ trẻ
Bồng con ôm mong lúa nặng trĩu lời
Hò hẹn lúa đôi
Sóng sánh rượu mừng trăm năm câu tri ngộ
Chàng dài thiếp ngắn
Lấy ngắn nuôi dài bài thơ sửa túi nâng khăn.

Lục bát ơi ta ru người nhé
Bằng những câu thơ gác ngứ
Vần điệu lung tung
Người không vui xin hãy gượng cười
Đánh không thử thứ trắc bằng êm ái
Giả giọng nói ngàn năm của người.

-

(1) Nguyên tác câu thơ là “Phím vần bằng phẳng lặng mặt Tiền giang không sóng”.

◦◦◇◦◦

MỞ CỬA A TỖ

Từ nay tôi chẳng còn buồn
Vì em cướp cạn nỗi buồn của tôi
Từ nay tôi lại thấy vui
A Tỳ địa ngục mở hồi chuông ngâm

Phật người ma quỷ ôm chầm
Hót lên mấy tiếng tay cầm lấy tay
Điệu “Van”⁽¹⁾ cùng nhảy cuồng say
Quan Âm cười ngất ôm xoay thị Mầu
Quang Trung xoa vôi cái đầu
Thấy mình trọc tều qua cầu thành sư
Ừ thôi thoáng chút ngàn năm
Cười vang ngất ngựa nhà sư anh hùng

Trí Thâm gậy quật Đài Sơn
Triều âm sóng vỗ nổi hờn mắt tiêu ⁽²⁾
Mâu Ni thả một cánh điều
Che trùm trời đất cái điều hư không.

Hào quang lấp ló chùa trong
Khói nhang quần quít như vòng xích treo
Tôi đu qua một cái vèo
Bờ tường hoa chúc bắt heo mập về
Tỳ kheo la hán tung hê
Đẩy đưa cảm thạch lỗi về Phật quang
Ồ là chạm lóc mấy gian
Tôi qua bên đó thấp làn hương ca
Chách bùm, bùm chách, cha cha
Niệm câu phật hiệu gọi là “Tăng-gô” ⁽³⁾.

Nhìn qua bát nước ngọc hồ
Thấy trong bóng múa lô nhô có mình...

-

(1) Điệu khiêu vũ Valse.

(2) Có người bạn gái mang biệt danh “Triều Âm”.

(3) Điệu khiêu vũ Tango.

◊◊◊

CHÙM HOA ĐÀ LẠT

I.

Đôi nghiêng choãi xoạc chân dài
Hồ thơm nhập nhòm những ngày lẫn tẩn
Phong phanh cúc ngực mở dần
Chút thân nhục thể tan dần kẹo the.

II.

Chùa chiền lạnh lắm sư ơi
Gối chần kinh kệ gấp hơi hướm buồn
Chùng đầu lạnh ngón tay thuôn
Xui cho mỡ lạc cùng chuông gõ nhảm.

III.

Con chim đứng đợi mà kêu
Đôi chề khoác áo gấm thêu sọc rằn
Bạc thang từng bước lẫn khôn
Đi vào xanh biếc băng khuâng lối nào.

IV.

Thông xa chỉ thấy nhọn đầu
Chọc vào cái khoảng nâu nâu da trời
Đã quỳ biến mất tấm hơi
Dọc đường đụn rạ có nơi cũng vàng.

V.

Con đường cuống quít vòng qua
Mây bay lẫn quần khói nhà ai phun
Vắng teo, trời lạnh, mưa phùn
Chớp thời cơ đó, tôi hun má nàng.

VI.

Ngôi nhà Pháp thuộc gió lay
Bây giờ ta vẫn cứ xài êm ru
Tùng đôi ống khói gập gù:
“Cái thời xa lắc hình như cũng gần”.

VII.

Ngọt ngào đất đỏ ba-zan
Nuôi thông lớn phồng cành ngang dọc dài
Xiên xiên dốc đỏ chia hai
Con đường đất đỏ lại dài thêm ra.

VIII.

Bò con ợ bầy bên đồi
Hoa thơm nức mũi chẳng hôi chút nào
Áo len thiếu nữ mặc vào
Che đi hai khoảnh núi cao đạn đầy.

◊◊◊◊

ĐÀ LẠT KÝ I

Sương mù tôi tưởng là mây
Mây bay lại ngỡ một ngày đang trôi
Cũng màu trắng xóa đó thôi
Sương mây lẫn lộn trong tôi nhì nhòa
Nhập nhòa bóng lộn rừng hoang
Đêm chưa muốn xuống, chiều toan lui về

Trông xa khoảng tối nương chè
Dập dềnh như một chiếc bè thả hương
Chui qua hun hút con đường
Dường như tôi đã thành sương mất rồi.

Ngọc lam lẫn mãi chân đồi

Cánh hoa nhỏ xíu đái bơi làm gì
Người ta cứ đến rồi đi
Không dung tôi lại thăm thì với hoa

Hà hơi thở một cái hà
Thổi tung bốn cõi tốc tà áo bay
Tú cầu ⁽¹⁾ tròn lẳng mê say
Gieo trong trời đất chọn ai bây giờ.

Xuân Hương ngồi lại bên bờ
Nàng đang thủ thi với hồ Xuân Hương
Lăn tăn sóng gợn mà thương
Sao nàng không hỏi tôi đương nghĩ gì?

Chợ người mua bán chi chi
Đường về Âm Phủ có gì ăn không?
Áo khăn có bạch bán hồng ⁽²⁾
Tôi nhìn lên ngọn trăng trong rợn người

Sẻ nâu nhảy nhót dễ người
Tôi nâng chén rượu cợt cười rồi thôi.

-

(1) Có một loài hoa cũng mang tên Tú Cầu.

(2) “Phú quý hồng trần mộng. Bản cùng bạch phát sinh” - Sấm ký Trạng Trình.

◊◊◊◊

KHÔNG ĐỀ 2

Em đi đoạn mái tóc về
Bồng bênh tiểu thuyết trang thẻ xé đôi
Nước trong xẻ ngọt làn ngời
Lìm lìm dầu mỡ qua rồi lại qua

Phà im bóng đổ giang hà
Dùng dằng sóng nhỏ em à đừng đi
Mệnh mông để lại nhu mì
Thôi đừng em ạ, sắc gì cũng không

Ngọn thơ đốt mảnh giấy lòng
Chập chờn tro bắc bụi phong long tàn
Phủ tay dợm bước về toan
Bồng dung bụi lốc phủ vàng núi non

Vắt vương sợi tóc còn con
Mặt trời chum miệng môi son ráng chiều.

◊

KHÔNG LỜI

Ánh đèn bọc lấy hạt mưa
Mang theo bong bóng cũng vừa vỡ tan
Hắt qua bên nớ xiên quàng
Bên đây trú đụt một hàng lỗ chân
Gói khăn cuốn chặt vào thân
Áo mưa hoang hoải người lẫn thành ma.

Hình như một chốc thoáng qua
Tôi xoay người lại thế là chạm em
Qua đôi kính ướt kèm nhèm
Tôi nghe khe khẽ biết thêm không nhiều
Hình như gió lẻ hơi xiêu
Hình như thoáng lạnh nhẹ hều em run
Hàng hiên em bước mờ lung
Chiếc xe em cũng ngập ngừng đạp-thôi
Hình như máy cũng nổ rồi
Hình như bóng vỡ hoang trời mưa xuôi
Bàn tay lỏng ngóng ngậm ngùi
Em chậm chậm chở ngậm ngùi vào đêm.

Hạt mưa vây lấy ngọn đèn
Loanh quanh tôi bước ướt nhem mũi giày.

◊

TRĂM MỘT

Đến nay em vẫn rung thì dậy
Thế như là lắc các lêu kêu
Thánh thót giọt hờn trong cái nháy
Trăm điều ngang ngửa chỉ một yêu

Em nói giận là giận trong chơm chớp
Cười ten hen má lúm biếc ao đầy
Hay ngồn ngồn liễu chùm đung đung đầy
Cụm rơm mùa ngan ngát khói đông tây.

Nắng khua dậy lớp triền miên bụi
Hắt đường lấp loáng ốc đảo xa
Trái tim hầm hờ như giục xúi
Sa mạc đèn vàng lỗ ghé qua

Cấn vỡ mõ ngà rút cái xăm
Ném vào giấc ải hỏi làm thâm
Dứt cơn biết hỏi gì thêm nữa
Một yêu ngang ngựa biến thành trăm...

◊

CÀU VÒNG

Cong cong cốn cốn ngọt ngào môi
Hào hoa nắng tắt lại lên ngôi
Bồng qua đỉnh núi đường câu ngoặt
Giật rớt mây bay chuối cột cười.

◊

BÀI THƠ NĂM CŨ

Bài thơ năm cũ giờ coi lại
Nháo nhào câu chữ rối cả lên
Bỏ thương vương tội không đành xé
Mà giữ làm gì được mấy xem.

Bài thơ năm cũ hơi nhòe nhoẹt
Lẫn lộn nỗi lòng mất với mưa
Chữ to phóng độ cuồng tâm tưởng
Chữ nhỏ lắng nhặng dờ hơi chưa.

Bài thơ năm cũ gieo lạc vận
Điều chết cuối vắn nẻo cụt câu
Sông nhỏ ngoằn ngoèo xa biển lớn
Lẫn vào kênh rạch ngọn sâu đầu.

Bài thơ năm cũ ta rao bán
Mà chẳng ai mua một cảm hoài
Thì thôi bán quách cho nhan sắc
Đổi một nụ cười mép xách quai.

Bài thơ năm cũ hơi nhờn nhờn
Ta nắm đuôi tay chạch lẫn bùn
Bọt nước khua tan người vãn cảnh
Lầu hoa thư tịch ngộ tầm xuân.

-

(1) Nguyên tác câu thơ là “Nháo nhào câu chữ lợm cả lên”.

◊

DIÊU BÔNG HỒ SỰ

Có người con gái lấy chồng
Có người tìm chiếc lá hồng quái diêu
“Cuồng rạ đồng chiều”⁽¹⁾ nói liêu mê muội
Hỏi cột đèn trên đời biết có lá diêu bông?
Quay quắt nỗi lòng buột mồm nên thơ hi hữu
Lá nên danh cũng bởi một cuộc tình
Váy Đình Bảng bằng lăng cảm buồn tiếng
Bến Tầm Dương lạc phách tỳ bà hoen.

Độ bao lần tôi có tìm lá diêu bông
Xoài, mận, ổi đầy vườn rơi lá rụng
Diêu bông chắt lẫn vào thân cây lá cỏ
Ngược gió trời chiều hết to cho thỏa
Làm quái gì có chiếc lá diêu bông!

Nghe câu hát sang sông sáo kêu rôm rả
Ô hay diêu bông là tiếng gọi của luyến lưu
Khi nài về cõi khác...

Tôi ngồi lại
Diêu bông nhật đầy túi
Cầm không đặt
Thả lên trời lướt nhẹ nét nga mi.

-

(1) Bài thơ “Lá Diêu Bông” – Hoàng Cầm.

◊◊◊◊

CÔN SƠN

Nguyễn Trãi về Côn Sơn nằm im nghe thơ đọc sách
Thông bạt ngàn kích vắng bụi Đông Quan
Lời thề thốt theo bước cha trở ngược
Lạnh nước sông Nguyên Hãn khóc trò đời.

Chuyện Bình Ngô như hoàng lương một giấc
Đồng ruộng vui thôn nữ khúc khích cười
Tiếng gươm khua như dơi chiều mất dạng
Mà cung đình leo lét lửa nhân gian.

Nguyễn Trãi về Côn Sơn ngâm thơ không thành tiếng
Lời trang trải lang thang mùa bông vụ
Tụ nơi nào biên biếc lá xanh xương
Trơ cánh tay cỗi lòng sao gầy guộc
Nắng sân châu lẳng lắc cháy u u.

◊

CHẰNG ĐÀU KHÔNG ĐUÔI

*(Đêm nay lại thức bùi ngùi
Ô hay người vẫn không đuôi còn đầu.)*

Đêm nay lại thức một mình
Thói quen muốn bỏ trùng trình lại thôi
Màn hình run rẩy bồi hồi
Nhặt nhòa như thuở còn ngồi bên nhau

Nhớ thương viện dẫn vào đầu
Câu thơ vẹo cổ chẳng đầu không đuôi
Nè đây một muông ngậm ngùi
Mở hành nước mắt chiêm xui cả lên

Không! Không! ai chớ bắt đền
Ái tình là món không tên làm càn
Cứ ăn quáng hãy ăn quáng
Ngon thơm trong cái tác gang khét vàng

Rau dưa thương cải hoa vàng
Bướm ong đừng dính lang thang chợ tình
Em này nhan sắc hơi xinh
Em kia không xấu gọi mình bằng anh

Hoa vàng thương trộm rau xanh
Nồng nàn cay xé mùi hành tỏi tiêu
Tôi còn lại được bao nhiêu
Giấc mơ vung vẩy cho tiêu tán đường
Ờ thương một rõ tình thương
Vứt vung cho tắt, lại dường đầy thêm
Chả thêm phen đậu đậu phen
Gió lùa phôi rộng bụng tuênh ái ân

Đêm nay mình thấy nhẹ bâng
Vì chưng nhận thấy vàng trắng không già
Tôi nằm đợi giấc mơ xa
Tiếng xe văng vụt qua cái vù.

◊

KHÔNG THỂ ĐẶT TÊN

Bên này sông hoa rung đỏ thắm
Bên kia sông nắng tắm gội tình
Mười năm rũ trắng lù đù say sóng

Đứng bên này kim khí chập tinh tang

Con ngỗng trời cuộn cánh tránh “bum-mơ-rang” ⁽¹⁾

Nửa lưng chừng hoa gạo bên hoang mang

Lăng xăng dòng nước đục trong hai nửa

A-đam ngồi rửa ráy cho E-va. ⁽²⁾

Trộm lửa trời cho ngàn năm xiềng xích ⁽³⁾

Là anh hùng hay trắc ải đêm đông

Xui thế gian sinh bóng hồng vốc ngọc

Xui bàn tay thêm nặng cuộc ăm bồng

Chuyện buồn vui gói thơm hoa hi vọng

Nàng cội nguồn hay kết liễu cuộc nhân sinh?

-

(1) Boomerang là vũ khí độc đáo của thổ dân châu Úc, khi ném đi nếu không trúng mục tiêu sẽ quay lại người ném.

(2) Adam và Eva trong Kinh Thánh.

(3) Chuyện thần thoại Hy Lạp “Prometheus và loài người”.

◊◊◊

GỌI TÌNH I

Áo đỏ hoa vàng em càng ràng bên phố

Em xinh đẹp chỗ nào đó anh hiểu cho ra!

Áo đỏ hoa vàng một hàng trắng muốt

Em sắc sảo đầy người kiêu tuốt long lanh

Tóc mây cong vọn hơi bợn bụi trần

Dám hỏi gằm trời ai không muốn lau em?

Em lẳng lẳng tròn như một que kem

Mút lành lạnh ngọt tê đầu lưỡi.

◊◊◊

CÂU THƠ MẮC LỆO

Khi bạn thấy câu thơ mắc lệo

Là cuộc đời lệo tẹo rồi tơ duyên

Khởi bụi đầy trời xe ùn ùn tắc

Đầy từng người mắc lệo chỗ vòng xoay.

Bạn đánh bài con “heo” ⁽¹⁾ không xuất được

Vận may còn mắc lệo ở bàn chân

Mây vùn vủ thổi mưa đêm sùnn sụt

Có bóng người mắc lệo với áo com.

Con chim chuyền mắc lẹo ở cành cây
Nhảy nhót hoài cho cái căng tong teo
Xanh xon xốt lá me rơi phố thị
Lẹo vào lòng kẻ hở vĩa hè chênh.

Bạn lại thấy câu thơ mắc lẹo
Muốn tìm vãn, nó trốn nhủi vào tim
Thôi! Cho nó chạy rong trong từng huyết quản
Mệt mỏi rồi nó sẽ phụt ra tay.

Cuộn phim đang chiếu, cuộc đời đang diễn
Có hai người mắc lẹo với hơi quen.

-

(1) Lá số 2 (từ lỏng) là lá bài lớn nhất trong phép đánh bài Tiến Lên.

◊

SÀI GÒN MUÔN NẸO CÀ PHÊ

Sài gòn muôn nẻo cà phê
Bao nhiêu nấm mọc chẳng hề ế đâu
Cho người một góc đen nâu
Tranh tranh tối sáng ngõ hầu vờn nhau.

Nơi lộng kính nơi quê mùa
Cũng như gái góa giả vờ nai tơ
Nơi khúc khuỷu nơi lững lờ
Cổ tình để giọt cà phơ phạc người

Có nơi hầm hố lời thôi
Có nơi thanh lịch gái ngồi tréo chân
Có nơi hun hút đường hầm
Lỗ chui nhỏ xíu chết bầm cậ Tây.

Có người chiêm nghiệm nhâm nhi
Dòng phê luân chuyển người đi kẻ về
Có người khuấy cốc cà kê
Xáo tung câu chuyện bên lề nổ ran

Em này ăn mặc hở hang
Sao anh lơ đãng em càng buồn thêm
Em này cổ kín như nệm
Anh ơi hãy cúi ngó thêm vài lần

Ừa gì tíu tíu tò te
Để anh chút gáy khỏe re ỡm ờ
Dung nè mình sẽ đu đơ

Vân ơi nhớ lắm! Bao giờ mới nguôi

Mấy em “ba-bếp” ⁽¹⁾ lui cui
Pha bao ngon ngọt rồi chùi miệng không
Ly tan vỡ bột phồng phồng
Chơi thêm đá cục đừng nông... nhớ không!

Ván bài vầy cuộc chưa xong
Đỏ đen máu lắm đi tong thời giờ
Anh Y anh Z ⁽²⁾ lơ ngơ
Lần đầu cách mặt ngân ngơ ví tiền.

Người điên chẳng biết mình điên
Nên chi sung sướng hơn xiên chúng ta
Cà phê nhập cuộc phòng trà
Đêm đêm tiếng hát tiếng ca dập dờn
Hát xong nốt nhạc cho đời
Có nàng ca sĩ nhìn trời tắt sao.

Hẹn nhau thậm thụt thì thảo:
“– Ở đây chẳng có thằng nào ngó đâu”.

Ồ kia trốn vợ đi đâu
Mong mai một nọ nước dầu hòa tan.

Xanh xanh đỏ đỏ vàng vàng
Đầy đưa đưa đẩy vài hàng xã giao
Mình bàn công chuyện đi nào
Thẳng cong đắng ngọt trộn vào mới ngon.

Sài gòn muôn nẻo cà phê
Sáng đi lạc lối chiều về lê thê
Người điên chẳng biết cà phê
Thế nên chẳng dãi dầm dề đắng môi.

-

(1) Bar (tiếng Anh): quầy bán rượu, thức uống.

(2) Ký tự la-tinh Z: có thể đọc là “dách”.

◊

DỊCH LẠI NĂM XƯA

Ân cần tiễn biệt cõi Thiên Thai
Dễ đâu lần nữa chạm vành môi
Chén rượu chàng ơi đành gượng uống
Tờ thư thiếp nhủ ráng đừng coi
Hoa trong cửa động còn thơm luyến

Nước xuống đường trần chẳng chảy lui
Dùng dằng suối trắng chia canh cách
Rêu xanh trắng tỏa nhức vành non.

-

(*) Thoát dịch bài thơ Đường “Tiên tử tống Lưu Nguyên xuất động” – Tào Đường.

○○◇○○

THUỞ HOANG SƠ I

Chàng ơi kiếp trước mình có hẹn
Kiếp này rần mắc lại gặp nhau
Phiên đá tam sinh giờ ướm nhẹp
Biết chàng còn giở tẩy máy tay?

Công viên gầy guộc eo em nhỏ
Chàng ôm nghe thót ngực reo reo
Con rắn luồn quanh gai mọc ốc
Tìm nhau trong cái thuở hoang sơ

...

Cái thuở hoang sơ trai trần văn nhộng
Gái là liễu thị uốn thân tơ
Hợp hoan kia lửa đồng nhân ⁽¹⁾ dệt chiếu
Cổ trời cha làm chứng
Cổ đất mẹ làm mai
Sói tru bốn mùa, kéo xe rong miền quan ải
Hoa rơi kết lẳng tặng thần linh.

Cái thuở hoang sơ văn thơ là đỉnh gi
Ú ớ khoa tay tỏ bày ý thiếp
Tình chàng có nhật nguyệt diễn trong veo
Ngôn ngữ sinh ra khi không còn gì để nói
Mới có sau này nên anh chẳng dạy em đâu.
Anh dạy em lấy than bôi môi má
Cho cuộc tình đậm chất của huyền kia
Anh dạy em thịt luộc trong nồi nên ăn chớ đồ
Rau quả đầy tràn có đôi mới ăn.

Cái thuở hoang sơ vàng trắng là quả bóng
Em cầm anh bóp đẩy nhau chơi
Hai đứa mình tung lên cao chót vót
Cho bầu trời tràn ngập ánh lạc hoan...

-

(1) Quẻ Thiên Hỏa Đồng Nhân trước quẻ Hỏa Thiên Đại Hữu trong Kinh Dịch.

◊

NGÀN NĂM

Ngàn năm là cái cục bùn
Chỉ bằng ánh mắt cõi truông E-va ⁽¹⁾

Ngàn năm sực tỉnh bóng ma
Ô hay mình đã ra người thiên thu
Nước non ngời khóc hu hu
Không tin chớp mắt đã vù ngàn năm.

Ngàn năm trông mái cúc cu
Một năm lẻ bạn tiếng gù gọi hoang.

-

(1) Adam và Eva trong Kinh Thánh.

◊

TÚ TUYỆT TÌNH TANG

I.

Mười năm hoa sữa hương thơm rớt
Cánh phượng đốt từng cánh khát khao
Em mỏng tang khoác lên nắng vàng nhẹ
Áo xống tan thành nhan sắc thôi.

II.

Em mặc nâu sòng cho đời sòng phẳng
Vay trả trả vay lắt léo tình
Những cái chinh ỳnh mang ra bán tuốt
Giữ lại cho lòng hơi thở đêm xuân.

III.

Trăm năm hứa hẹn mà không đếm
Nói hoài nói mãi chán cả tai
Cởi mở tấm lòng vạn người chưa có một
Ngàn năm mong đợi cũng hiếm hai.

IV.

Tén tèn ten tèn tèn ten
Cong queo tiếng hát đan xen rồi nùi
Rừng xanh một góc đen thui
Hạnh hao nắng núi bụi ngùi cỏ cây.

◊

HÚP CANH

Véo vèo tiếng thớt tiếng dao
Ai bấm thế sự trộn vào nồi canh
Có khi thi thoảng hương hành
Có khi cục thịt chành vành nổi trôi

Bồng bênh em mộng nước môi
Hai bên khóe mép mỡ chài môi thêm
Xụt xì mắt mũi chảy nhèm
Húp lên mức xuống muốn tìm lại quên.

Làm thơ một thứ đừng nên
Uống ăn tục sự lênh khênh chẳng chơi
Nhưng trời vốn bắt tội người
Quay cuồng trong cuộc săn mỗi câu com

Phải người như một cọng rơm
Gió mang gió thổi khói thơm quê mùa
Vòn trong một góc sân chùa
Bát com chú tiêu miệng lửa vô ưu.

◊◊◊

VÔ NGHĨA 2

Người ơi nắng sắp sập rồi
Cánh hoa di động chuồn bơi nhịp nhàng
Bước lui rồi lại trông ngang
Tia hồng tẹt nẹt chạm bàn tay xương

Người đừng chẳng giận đừng thương
Chấp tay khẩn nguyện lệch đường tóc mai
Tóc mai cần đứt đêm dài
Sợi nào cũng mảnh chẳng dài được lâu.

Lầu cao ngoắc ngoẻo lầu cao
Người như con kiến âm ào chúc chen
Cái xe hấp háy ngọn đèn
Cười bon khủng hoảng gọi tên đường dài.

◊◊◊

MÀU TÍM

Màu tím mang nhiều cái mộng mơ
Thi ca lỗ nhố nhắc lí lò

Hoa sim xoen xoét cười vỡ bụi
Màu tím bầm chân gạch vụn rơi

Đường hành quân thương người vợ tím
Màu mắt Hữu Loan nghẹn ở lưng chừng
Nên người sau không thấy vàng hoa lúa ⁽¹⁾
Cái kỳ cùng lẫn khuất ánh sao băng.

Bảng màu động cốn đó đây
Kể chi tím biếc vàng dày đặc xanh
Trộn đều lắng đục khơi thanh
Bàn tay quệt lấy bức tranh cuộc đời.

-

(1) Bài thơ Hoa Lúa – Hữu Loan.

◊◊◊◊

BÂY CHỪ BÀY ĐẶT NGHE MƯA LẠI BUỒN

Hững hờ chuyện cũ mưa xưa
“Bây chừ bày đặt nghe mưa lại buồn” ⁽¹⁾
Động lay cuồng vội xưa thương
Bây chừ dừng đứng lời đường mật kia

Nhùng nhằng bẻ gỏi làm hai
Xếp cho phẳng lặng hình hài ấm êm
Trăng gieo một lúm duyên ngằm
Không ngờ lộ liễu lớn dần thành em.

Trong mưa ai bắt ngọn đèn
Cho mưa len lõi vào tim người nhìn
Trắng đêm từng giọt thanh minh
Nhìn mưa không biết là xinh hay buồn

Đàn mưa bài cũ thơ thương
Lần theo vết mực thấy buồn nôn nao
Trăng soi xa lác ngọn đầu
Tôi nhìn với ngọn sâu đâu đáng ngằm.

Kiếp người đủ vốn trăm năm
Trả sao cho hết vụn năm mưa dài
Yêu đương, sống chết, tình say...
Những điều sáo rỗng lại hay không ngờ!

Tháng năm mưa chẳng trái mùa
Rồi đây sẽ đến một mùa không mưa.

-

(1) “Bây chừ nghe mưa lại buồn”: Lời bài hát “Mưa trên phố Huế” – nhạc sỹ Minh Kỳ và Tôn Nữ Thụy Khương. Bốn câu thơ mở đầu là của người bạn gái biệt danh Scarlett.

◊◊◊◊

BÂY NỐT

Lời yêu thoát ở trên môi
Hốt nhiên đoạn nhạc nốt rời rạc bay
Thành hoa thành nắng thành mây
Thành dòng sông nhỏ thành bầy chiền chăn
Ma-sơ ⁽¹⁾ vốn dĩ hiền lành
Thần thơ bất gặp và đành động tâm
Bẽ bàng đạo hạnh mười năm
Ma-sơ run rẩy ôm chầm mi pha.

Lời yêu sắp ngửa khung ca
Hốt nhiên ngã xuống nốt tà tà rơi
Si tình chỉ một nốt thôi
Đố sao không quy trước lời giai nhân.

Lời yêu vọng ngữ ngân ngân
Bồng trầm trật khớp lạc thần bong tim
Giơ tay nín lấy màn đêm
Bồng dưng nhưc cả một miền ái ân.

Lời yêu đặt kẻ ngoài sân
Dãi dầu nắng gió nốt lằn lằn tan
Rê qua một nhúm cát vàng
Cười la phóng đại là vàng đầy em.

Lời yêu nhúng nhạc cho mềm
Sòn sòn dính mấy hạt nêm lưỡi đầu
Ngọt ngào thoáng chút tan mau
Nốt tình nốt tứ biến đâu mất rồi.

-

(1) Ma soeur: nữ tu.

◊◊◊◊

KHÔNG ĐỀ 3

Tình duyên mấy lượt sang ngang
Nửa đành nửa đoạn lỡ làng khói xuân
Ừ xa tơ tóc trắng ngần
Gọi chàng khăn giọng tự dưng mắc cười

Em cười em muốn lả lơi
Chàng mang hơi hám nhuộm đời của em
Thoát y tắm, vạn người xem
Em không thềm rửa cái đêm với chàng

Trong thơ con bướm nó vàng
Con bò thể tục cũng vàng đó thôi
Đàn ông muôn vạn cái tôi
Giống nhau một chỗ không ngờ khác nhau

Chàng ơi đồ rót vào nhau
Chàng em ly nước không màu long lanh.

◊◊◊

RU ANH

Tóc dài lắt lẻo lắt leo
Sợi mong mỏng mảnh muốn khều ngại thôi
Thơ tình hót mãi nhảm rồi
Anh ơi hãy “kít” ⁽¹⁾ và thôi nói nhiều

Nè nè em có vòng eo
Lượn quanh một dốc đèo treo... lên mây
Ru anh giấc ngủ thơ ngây
Căng tròn ngực mộng em bày biện ra
Ngả mình ư ử em ca:
“Cõi trần gian chỉ có ta và chàng”

Em thương chàng vốn đa mang
Dấu xưa nước mắt nhỏ vàng trắng râu
Ba năm gió lộng chân cầu
Mang theo lưu luyến đầu đầu tác trời
Chàng về lộng kính tình thôi
Treo thành kỷ vật để rồi hãy quên

Trúc xinh trúc mọc bờ kênh
Em xinh vì đã ở bên với chàng
Thương chàng lại cứ đa mang
Khư khư giữ lấy bóng hàng thông reo

Lời ru thuyền sóng buông neo
Em trang trái nắng và nheo mắt nhìn.

-

(1) Kiss (tiếng Anh) là hôn.

◊

THẤY CHÀNG CƯỜI TRÊN LÁ MUỐT LINH LUNG

Nô-en đã đến rồi chưa nhỉ
Mà đêm ngập ngựa gió run run
Nhan sắc tựa hồ không cựa quây
Thoát y nằm nóng bỏng trong chăn

Em nhớ chàng thu ba không dám gọn
Ưa lòng tinh túy nhỏ vào đêm
Xa tình tú em thương chàng lẳng lắc
Mà hơi chàng tọa lạc ở thân em

Mùi đàn ông nữ nhân thường thích lắm
Thế là gì chẳng nói hết vào đầu
Em chỉ biết từng đường gân thớ thịt
Sáu giác quan nhiễm hơi hám của chàng

Em không trách chàng xa em độ ấy
Ai trách ngoài đường xe cộ chạy tứ tung
Mưa rửa nắng em tìm chàng xuôi ngược
Thấy chàng cười trên lá muốt linh lung.

◊

TRẢ

Trả nét mây vương
Trả lại vạn lần thương
Nụ cười trắng xóa đêm mơ tối
Xa thành lục lạc khuấy ven sông
Người già uống rượu
Đóm lửa đồng không mông quạnh
Mấy ai ngồi kể chuyện Hợp Phố châu về.

“Biu-đing”⁽¹⁾ ngắt ngưỡng
 Bao nhiêu tầng chồng nặng bấy ưu tư
 Nắng chá cửa kính rơi thành giọt giọt
 Mặn mà vũng nước thuở mưa khuya.

Em vẫn biết
Xuân hạ thu đông vòng tròn bất tận
Buồn vui kiếp người đổi chỗ cho nhau
Lực ly tâm vô tình như thu thủy
Mong mọi gì có cường được đâu.

Anh vẫn biết
Phía sau mùa hạ bàng chưa rụng lá
Chuyện vu vơ ai nhắc gọn trong lòng
Minh nguyệt đường về hơi lênh mẫn
Gót hờ thủy tạ có như không.

Có bài thơ như cỏ non tiệp cận
Nặng nhẹ bước người vẫn rắng giữ thơ ngây
N như công viên ngày anh không tỉnh táo
Nụ hôn dài... thả chấp chới giữa hàng cây.

-

(1) Building (tiếng Anh): nhà cao tầng.

◊◊◊

LẠC

Dường như em đã gặp ta
Ở đâu đó trong bao la đất trời
Từ ngày lạc mất em tôi
Loay hoay tìm mãi nụ cười hồn nhiên

Giá như được một lần điên
Là siêu thoát mọi muộn phiền thế gian
Dung nhan một cuộc hoa tàn
N như sương buổi sớm và bàn tiệc vui

Có khi những tưởng ngậm ngùi
Bỗng dưng thành một trận cười không đâu
Góp lời mạn ngọt cho nhau
Thành bao nhật nhật cỏ nhàu nhật vương

Cao sang hẳn có tâm thường
Cũng điều mọi rợ chưa từng đặt tên
Văn minh như một ngọn đèn
Không soi được khoảng tối đen chân mình

Nguyễn Du thương lắm nàng Kiều
Tiểu Thanh và cả ngoa điệu của đời
Lời quê có hẳn đông dài? ⁽¹⁾
Những điều trắc ẩn đâu cười cũng đau.

-

(1) “Lời quê chấp nhật đông dài. Mua vui cũng được một vài trống canh” – Truyện Kiều – Nguyễn Du.

◊◊◊

MÙA THU NHỎ XÍU

Mùa thu nhỏ xíu như con cuốn chiếu
Nếp mình luống cải chửa ra hoa
Gặp niềm vui bất ngờ cuộn lại
Gặp nỗi buồn lại duỗi thẳng ra.

◊

HAI KHÍA CẠNH

I.

Tắc kè bông! Tắc kè bông!
Nàng trang điểm có lòe loẹt không?
Trời cho nhan sắc xinh vành vạnh
Nàng lại bán bò tậu ểnh ương.

II.

Người đẹp dưới mồ vươn vai dậy
Bạc mệnh bài thơ mãi xanh xao
Má em cần tưới thêm màu huyết
Và thơ ta rỏ xuống
Hong phấn nữa nè, xin khuyến mãi giai nhân.

◊

KHÔNG THÍCH KHI NÀNG HỎI TÊN

Xù ⁽¹⁾ ơi nàng có biết hông?
Họ tên là cái vỏ không có gì
Xù ơi hãy nói điều chi
Ngoài tên ngoài họ ngoài lời hỏi thăm.

-

(1) Xù là biệt danh một người bạn gái.

◊

SIÊU TƯỢNG

Ví rằng người đẹp đi tu
Làm sao cạo hết lu bu quanh mình?
Gái xinh lượn giữa chợ tình
Anh ơi thanh sắc mình dành cho nhau
Hong mai vậy gọi lan đào
Nỗi buồn thờ một cái phào... mút môi
Cặp thì đồng nghĩa với đôi
Tình yêu đồng nghĩa trên đời giao hoan
Sấm giông mưa chớp đi đoàn

Ma-sơ ⁽¹⁾ đồng ý giao hoan giữa trời
Vú nà nuột ⁽²⁾, vú nồn tươi
Ma-sơ run nụ bóng cười nhụy hoa

Ngẩn ngơ giữa cõi ta bà
Ni cô tự hỏi Phật là tình u?
Cớ gì mình phải đi tu
Con chim nó hót bướm vù vù bay
Cớ gì uống rượu mới say
Nhìn anh em cũng ngất ngây điên cuồng
Và chàng thi sĩ cứ tuôn
Yêu mê trên ngọn bút luồng thẳng hoa
Châm vào giữa rốn kiều sa
Đường cong vệ nữ lượn là thành sông

Dòng sông vốc nước cho đầy
Bàn tay bụm lại em vây lấy chàng. ⁽³⁾

-

(1) Ma soeur: nữ tu.

(2) “Nà nuột” đến từ câu thơ “tôi yêu những người đàn bà đang nà chuột jưới cống” trong tập thơ “Xáo Chộn Chong Ngày” của nhà thơ Bùi Chát.

(3) Cảm tác từ tản văn của nữ sĩ Tôn Nữ Lệ Ba, một bụm nước bên dòng Hương. Tình yêu bất diệt. Giai nhân không tuổi. Tạ nàng.

◊◊◊

ĐOẢN KHÚC TÌNH YÊU

Tình yêu như là sóng
Cứ mơn man thủy triều
Qua bao mùa nguyệt tận
Đầu bạc sóng xiêu xiêu.

Tình yêu em hú gọi
Gầm vang cánh bướm rung
Vỗ đôi làn hoa cỏ ⁽¹⁾
Dịu dàng tiếng “anh thương”.

-

(1) “Em đành làm chim nhỏ. Đứng hót chơi trong chiều. Thả đôi lời hoa cỏ. Cho đời bớt tịch liêu” - Đứng Nhìn Em Như Thế - Thơ Lê Thị Kim.

◊◊◊

HOA SEN

Có người ví hoa sen
Bao nhiêu điều cao quý
Có người mượn hoa sen

Thổ lộ bao tình ý

Hoa sen không biết được
Ngả lòng trong sóng nước
Mai người lại thị phi
Hoa sen vẫn mỉm cười

Chân lý của con người
Đổi qua bao thời đại
Và cỏ xanh vẫn mọc
Và hoa sen vẫn hương.

◊◊◊

NGÃ LÒNG

Sầu nghiêng soi bóng lục
Đá mềm theo nhan sắc
Ngã lòng...

-

(*) Bài thơ được cảm tác từ bức ảnh nghệ thuật “[Gió Thu](#)” của nghệ sĩ nhiếp ảnh Thái Phiên.

◊◊◊

DỐC ĐỎ

Trở lại Cù Mông thăm người yêu bé nhỏ
Bánh xe nghiêng đường sỏi đá vụn dần ra
Qua dốc đỏ nắng thương người lận đận
Cho đường chiều không nhận diện dung nhan.

◊◊◊

MỘT CHÙM THƠ

I.

Không ngờ được gặp lại em
Kiếp này những tưởng tình đem chiên xù.

II.

Một đời ví lỡ cái xinh
Em treo sợi nắng chung tình cho ai
Cắt đôi trái đất mà xem
Bên trong là lỗi vù em tròn đầy.

III.

Chung giường một giấc chông chênh

Hai nàng ôm lấy bóng hình vu vơ
Một chàng bảnh chọe “bô” trai ⁽¹⁾
Tí ta tí tởn chạy bay vào lòng.

IV.

(*Nàng*): Ngược nhìn bên cội cây cao
(*Chim*): Con chim tíu tít: “Em nào nhìn anh?”.

V.

Xù ⁽²⁾ ơi nàng ở đâu đâu
Váy hoa sặc sỡ chỉ màu toét toe.

VI.

Trăng lười chảy sóng long lanh
Em nghiêng nhan sắc vào anh rót đầy.

VII.

Xòe tay đếm chiếc lá rơi
Đong thành nho nhỏ những lời yêu thương.

-

(1) Đẹp trai.

(2) Xù là biệt danh một người bạn gái.

◊◊◊◊

KHÔNG THỂ VIẾT TIẾP

Con thuyền chở nặng sao không đắm
Một khúc mình nàng nhẹ bóng bong.

◊◊◊◊

CHẾT CHÌM

Thế là nắng ở trong mưa
Ướt nhem cái nụ môi đưa hôn mềm
Chống cằm bén mảng cười duyên
Em nhìn! Anh chẳng dám nhìn được lâu
Chừ rằng hoa tỏa chiều sâu
Ai đâu dám để hương bầu quẩn mình
Ừ thì hoa đẹp hoa xinh
Chỉ e mình lại chết chìm trong hoa.

◊◊◊◊

HUYỀN TRÂN ƠI!

Tôi yêu nàng lắm, nàng có biết không!
Hình bóng nàng hiện khắp nơi
Trong câu lục bát nhịp nhàng như cái đong chân của tình nhân
Vô thức như hơi thở thơm tho của nàng.

Chạm tay vào huyền sử qua trang giấy mỏng như sự thật
Vẫn chưa được sờ làn da mịn màng
Màu nguyệt bạch của giang san
Phải vì nỗi buồn định mệnh
Và trăm năm cách trở dài như một giấc mơ
Khi bóng nàng vắt ngang xanh miền Ô Lý
Và bóng tôi ngoảnh dài theo vách triền miên
mà chĩn chu theo miền không gian hiện tại.

Ký ức xa xưa như con trai
đắm lòng đại dương
Há mồm chờ cát bụi thời gian, xót lòng thành châu ngọc
Kính kỳ bông bênh
Phố chợ ẩm ắp người, khoe mảy giai nhân nghi hoặc:
“Tình mình có chờ được non sông?
Nghiêng bên nào không lỡ giấc ngủ chồng con?”

Ai bảo đời người trăm năm như giấc mộng
Ngỡ hay mà ngốc nghếch
Thế nước mắt, nụ cười, bao nhiêu gặp gỡ
Là không ư?
Huyền Trân ơi! Bao câu hát về nàng đã làm Kiều bật khóc
Nhưng tôi muốn biết nụ cười nàng đáng đáp ra sao
Như thiếu nữ nhận quà của tình nhân?
Hàm răng bóng ngời buổi sáng chim hót líu lo.

◦◦◇◦◦

BẢO VỆ MÔI TRƯỜNG

Trời đất mang mang trong câu thơ thuở ấy
Mới hay rằng chật hẹp đến không ngờ
Bầu trời trong quả trứng ⁽¹⁾
Trái đất như bào thai
Và sinh linh như cỏ may ai rải đầy ngẫu hứng
Lông tơ một sợi
Mất trong xanh thấy cả biển hồ đầy
Bình đẳng một ngày muôn thú chạy quay quay
Khi con người tỉnh giấc ngủ cuồng say
Dòng sông nhẹ nhàng chảy ngược vào tim

Và sắc huyết không còn màu đỏ
Thành bất cứ màu gì miễn dịu dàng như đôi mắt em.

Em ngồi hát đong chân trên mỏm đá
Bốn mùa bị cột trong câu ca luyện ái
Và thời gian đổ nhào ngã xuống
Thành đồng bùn vun bón cho cây xanh.

-

(1) Nhà thơ Xuân Quỳnh có tập thơ “Bầu Trời Trong Quả Trứng”. Câu thơ “Bầu trời trong quả trứng” cũng xuất hiện trong bài thơ “Chuyện Của Một Chú Gà Con” của nữ sĩ.

◊◊◊◊

Last updated June 2019